

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutioes Morales

In Quibus Vnivers[ae] Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

21 De peccato contra naturam facto cum foemina in vase legitimo, sed
indebite.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

à domo eorum, vel contra voluntatem ipsius feminae, tunc non solum est peccatum contra naturam, sed etiam habet specialem malitiam iniuriae, & violentiae factae contra feminam, vel parentes eius.

Quartò, si fiat cum Cognata intra primum, vel secundum gradum consanguinitatis, vel affinitatis, tunc non solum est peccatum contra naturam, sed habet specialem malitiam, eo quòd sit contra pietatem debitam cognatis. Verbi gratia: Si quis coeât contra naturam extra vias ordinarium cum Matre sua, vel cum Sorore sua, vel cum Nepote sua: item si quis coeât contra naturam cum Nonerca, vel Soerü, vel Pringna, vel cum Sorore suæ uxoris.

Si roges, an isti concubitus sine licetibus? Dico non esse Incelestus quantum ad Matrimonium, vel eius vsum impediendum. Nam impedimentum Matrimonij ex affinitate proueniens, non nascitur ex copula extraordinaria, sed ex ordinaria, & consueta, vt desinitur in cap. extraordinaria. 33. quæstion. 2. Ch. 3. Sed dici possunt incestuosi, quatenus fiunt contra pietatem debitam cognatis.

Si roges secundò; An si isti coitus fiant contra pietatem debitam cognatis, intra tertium, & quartum gradum consanguinitatis, vel affinitatis, exprimi debeant in Confessione gradus illi, tertius, & quartus? Dico non esse necesse, sicut dixi in simili dubio supra in capitul. 24.

Tertiò rogas, An si tales coitus fiant cum feminis, quæ sunt cognatæ cognitione spiritali; vel legali, quæ sit cognatio tantum imitata iure politico humano ecclesiastico, vel civili, exprimi debeat in Confessione illa cognatio? Dico non esse necesse, vt dixi supra in cap. 24. in simili dubio. Quintò, si fiat iste concubitus contra naturam cum Vxore alterius, tunc non solum est peccatum contra naturam, sed etiam habet specialem malitiam iniuriae factae contra maritum eius, quoniam abuitur vxore propria, & præsertim contra voluntatem illius, tunc non solum est peccatum contra naturam, sed habet specialem malitiam iniuriae factae contra vxorem propriam, quoniam abuitur eâ, & vxor ius habet diuortium faciendi quantum ad thorum, vt est communis opinio, ob crimen Matris nefandum commissum cum vxore propria, vt docet Couarruias in Epitome part. 2. cap. 7. numer. 6. Quod si fiat cum vxore propria, etiam ex consensu ipsius, est grauius, quàm si fiat inter solutum, & solutam, vt ait Sotus in 4. distinct. 31. quæst. 1. artic. 4. Caietan. 2. 2. quæst. 154. artic. 12. & in Confessione exprimenda est circumstantia, quod fuerit peccatum cum vxore propria commissum.

De peccato contra naturam facto cum femina in vase legitimo, sed indebite.

CAPVT XXI.

NOTANDVM, Hoc peccatum committi, quando concubitus est cum debito sexu, nimirum masculi cum femina, & in vase debito, nimirum feminae, sed modo indebito, nimirum si masculus succumbat feminae, & femina supergrediatur; aut si concubitus fiat præposterè, nimirum retro accedendo, aut si sedendo, aut stando: qui modi possunt impedire prolis generationem, & ordinatam feminis effusionem.

Primò quæritur, An sit peccatum mortale, si fiat coitus masculo succumbente feminae, & femina supergrediente? Duæ sunt opiniones; Prima est asserentium esse peccatum mortale, quoniam tunc femina non potest commodè recipere, & retinere semen viri. Sic Paludan. & Henric. quos citat Siluest. verbo *Debitum coniugale*, quæst. 2. Sic etiam Astenis lib. 8. tit. 9.

Secunda est opinio asserentium, non esse peccatum mor-

Instit. Moral. Paris 3.

tale, sed veniale grauissimum. Sic Siluester verbo *Debitum coniugale*, quæstione 4. Angelus eodem verbo, numero 25. Rosella, & Caietanus in *Summa*, verbo *Matrimonium*, Sotus 4. distinct. 21. quæst. 1. artic. 4. Nauarrus in *Manuali*, cap. 16. numer. 42. Hæc opinio est probabilior; quoniam, vt omnes communiter docent ex Alberto, & Sancto Thoma; hic modus non impedit prolis generationem; nam in feminis dicitur esse vis naturalis attractiua feminis virilis, & vis naturalis retentiuæ; sed omnes communiter docent, coniugatos sic peccantes esse grauiter obiurgandos.

Secundò quæritur; An sit peccatum mortale, quando concubitus est masculi cum femina in vase debito, sed retrò accedendo; aut sedendo; aut stando? Duæ sunt opiniones. Prima est asserentium; esse peccatum mortale; quoniam femina non potest commodè recipere, & retinere semen viri ad generationem prolis. Sic Paludanus Henricus & Astenis loco citato. Secunda est opinio asserentium, non esse peccatum mortale, immo aliquando nullum esse peccatum; si aliter coniuges coniugalem copulam commodè habere nequeant. Sic sentiunt Siluester, Angelus, Rosella, Armilla, Caietanus, Sotus, & Nauarrus, *vbi supra*. Hæc opinio est verior, & sequenda. Sunt tamen valde reprehendendi coniuges sic peccantes, nisi excusentur aliqua iusta causa.

Tertiò quæritur, An hoc peccatum coniunctum aliis luxuriæ speciebus; transferat eas in aliam speciem luxuriæ, an solum augeat malitiam illarum specierum intra suam speciem? Respondet, illud augere solum; non mutare speciem. Verbi gratia: Si vir coeât cum Cognata sua indebito modo, est Incestus, sed grauior; si coeât cum Mortali indebito modo, est Sacriligium, sed grauius: si coeât cum Meretrice indebito modo, est Fornicatio, sed grauior; si coeât cum Virgine indebito modo, est stuprum, sed grauius: Quæres, an in circumstantia ista modi indebiti exprimenda in Confessione? Dico, non esse necessarium; quoniam iste modus indebitus secundum se, solum est veniale peccatum; vt diximus.

De Bestialitate.

CAPVT XXII.

PRI-MO notandum, coitum hominis cum alio alterius speciei supposito, dici Bestialitatem.

Secundò notandum, secundum leges civiles in quibusdam Prouinciis hoc peccatum puniri hæc pena, quod reus huius criminis vnâ cum bestia ipsa igne exuritur, in detestationem, & horrorem tam nefandi delicti.

Primò quæritur, An hoc peccatum sit vnus speciei, an verò distinguatur specie pro diueritate belluarum, cum quibus est concubitus? Respondet, & rectè quidem cum Caietano in *secund. secund. quæst. 154. ar. 1. ad dubium tertium*, solum esse vnus speciei; quoniam licet speciei differant belluarum, vnâ tamen est rationis turpitudò, nimirum copulam habere cum re alterius speciei.

Secundò quæritur, An coitus cum demone succubo, vel incubo; sit peccatum eiusdem speciei cum bestialitate? Respondet, ex eodem Caietano, *vbi supra*, esse eiusdem speciei secundum se; quoniam demon licet specie differat secundum esse naturale, vnâ tamen est rationis turpitudò, nimirum coitus cum re alterius speciei.

Tertiò quæritur, An in Confessione sit exprimenda circumstantia belluarum, vel rei, cum qua est habita copula? Respondet, satis esse, si in Confessione dicatur, quod fuerit coitus cum re alterius speciei.